

Legea germană privind obligația de diligență în lanțul de aprovizionare (LkSG / Lieferkettensorgfaltsgesetz)

Efectele asupra companiilor din țările partenere și oferte de sprijin din partea Guvernului federal

1. Legea lanțului de aprovizionare

Legea germană privind obligația de diligență în lanțul de aprovizionare, valabilă de la 01.01.2023, are menirea să consolideze respectarea drepturilor omului în cadrul lanțurilor globale de aprovizionare (textul de lege în [engleză](#) și [germană](#)).

Companiile germane sunt obligate să îndeplinească anumite diligențe. Ele trebuie să determine dacă activitatea lor comercială poate duce la încălcări ale drepturilor omului. Posibile încălcări ale drepturilor omului trebuie prevenite, respectiv atenuate. Trebuie introdus și un mecanism de reclamații pentru persoane potențial afectate.

Legea nu creează noi drepturi ale omului sau standarde de mediu, ci servește respectării acordurilor internaționale existente, pentru a îmbunătăți condițiile de trai și de muncă ale oamenilor în special în Sudul global.

Pentru cine este valabilă legea?

Legea se adresează deocamdată doar companiilor care au sediul sau o filială în Germania:

- cu minimum 3.000 de angajați (începând cu 2023)
- cu minimum 1.000 de angajați (începând cu 2024)

Companiile germane mici și mijlocii și furnizorii străini nu intră sub incidența legii și nu trebuie să se aștepte, prin urmare, la controale sau amenzi din partea autorităților germane.

Legea are însă efecte indirecte asupra partenerilor de afaceri ai achizitorilor germani.

Care sunt cele mai importante reglementări?

Companiile germane, numite în cele ce urmează achizitori, vor trebui să facă pe viitor dovada că își pun în aplicare în mod corect obligațiile de diligență corporativă. Pe lângă calitatea produselor, pe viitor, achizitorii trebuie să țină cont mai mult de calitatea proceselor de producție din lanțul de aprovizionare (salarizare, timpi de lucru, protecția muncii etc.) Asta înseamnă mai ales:

Managementul riscurilor: Achizitorii germani determină dacă acțiunile lor duc la încălcarea drepturilor omului și a standardelor de mediu, evaluează și prioritizează aceste riscuri și iau măsuri corespunzătoare în cooperare cu partenerii de afaceri.

Măsuri: Trebuie prevenite, respectiv atenuate, eventuale încălcări ale drepturilor omului sau ale standardelor de mediu din lanțurile de aprovizionare. Practicile de achiziție trebuie să fie structurate cât mai sustenabil, chiar dacă,

În unele cazuri, asta poate influența timpii de livrare, prețurile de achiziție și durata relațiilor contractuale.

Procedura pentru reclamații/plângeri: Pentru cei (eventual) afectați, în special angajați ai furnizorilor, achizitorii trebuie să introducă un mecanism pentru reclamații.

Rapoarte: Achizitorul raportează unei autorități de control din Germania punerea în aplicare a obligațiilor de diligență.

Ținte: Obligația de diligență se referă întotdeauna la propriul domeniu de afaceri și la furnizorii direcți. Furnizorii indirecti trebuie controlați atunci când achizitorul are informații întemeiate cu privire la riscuri sau nereguli. Acestea pot fi, de pildă, informații aflate direct, rapoarte de la terți ori incidente din trecut cu privire la muncă prestată de minori sau muncă forțată, sau contaminarea apelor din regiunea de producție.

Drepturile omului și standardele de mediu care trebuie respectate rezultă din acorduri internaționale și sunt enumerate în anexa legii.

Drepturile celor vizați: Cei vizați de încălcări ale drepturilor omului pot fi reprezentați în fața tribunalelor germane fie prin intermediul unor organizații neguvernamentale sau al unor sindicate. Dreptul aplicabil este dreptul statului în care a avut loc paguba/neregula.

Control: În Germania există o autoritate care controlează respectarea obligațiilor la diligență. Pot fi impuse sancțiuni coercitive și amenzi severe. Persoanele vizate de încălcări ale drepturilor omului și alte părți interesate, ca de pildă sindicatele, pot depune la autoritatea competentă sesizări cu privire la eventuale nereguli.

2. Ce înseamnă acestea pentru furnizori?

Furnizorii străini nu intră sub incidența directă a legii. Dar dacă sunt parteneri contractuali ai unor companii germane mari sau dacă doresc să devină partenerii acestora, trebuie să se aștepte ca achizitorii să solicite de la furnizorii lor nemijlociți, informații despre respectarea drepturilor omului și a standardelor de mediu. De asemenea, aceștia vor solicita furnizorilor respectarea acestor standarde minime.

Posibile consecințe pentru furnizori:

Informare/Transparentă: Achizitorii solicită furnizorilor informații cu privire la structura, părțile implicate, domeniile și riscurile din cadrul companiei. (de ex. prin transmiterea de chestionare).

Selecția unui furnizor nemijlocit: Achizitorii vor ține cont în mod sporit de așteptările privind drepturile omului și standardele de mediu și le vor include în evaluarea furnizorilor -> Furnizorii trebuie să depună eforturi pentru respectarea standardelor ecologice și sociale, pentru a putea menține și chiar extinde relațiile contractuale.

Clauze contractuale: În cadrul propriei companii și în lanțul propriu de aprovizionare sunt introduse garanții contractuale cu privire la respectarea drepturilor omului și a standardelor de mediu. Mecanismele de control pot fi stabilite prin contract. Eventual pot fi stabilite și cursuri de pregătire și perfecționare pentru impunerea garanțiilor contractuale -> Pentru formularea concretă a clauzelor, furnizorii ar trebui să solicite în prealabil consultanță juridică.

Măsuri de control: Verificarea respectării strategiei privind drepturile omului la furnizor, de ex. prin:

- controale proprii la fața locului
- audituri efectuate de terți independenți, sisteme recunoscute de certificare și audit

Măsuri corectoare: În cazul în care la furnizorul direct au fost constatate încălcări ale drepturilor omului sau ale standardelor de mediu, achizitorul poate lua măsuri pentru înlăturarea sau minimalizarea neregulilor:

Strategie/Abordare colaborativă: Punerea în aplicare a obligației de diligență reprezintă o responsabilitate comună a achizitorului și a furnizorului. Acest lucru înseamnă, printre altele, că achizitorul trebuie să își ajute, la nevoie, furnizorul. Conceptualizarea și punerea în aplicare a măsurilor corectoare potrivite, într-un cadru de timp exact, trebuie să aibă loc în colaborare cu furnizorul și cu implicarea celor vizați sau a reprezentanților acestora. În cazul în care furnizorul nu duce la îndeplinire cerințele stabilite de comun acord, acest lucru poate avea consecințe asupra relației de afaceri, de ex.:

- sancțiuni contractuale
- suspendarea temporară a relației contractuale
- compania furnizoare este înlăturată temporar de pe lista alocărilor

Încetarea relației de afaceri: Legea prevede încetarea relației contractuale doar în anumite condiții extrem de severe și ca ultima ratio. Achizitorul trebuie să depună înainte de aceasta toate eforturile, pentru a capacita furnizorul. Chiar dacă un stat nu a ratificat acorduri internaționale cu privire la drepturile omului sau cu privire la standarde de mediu, acest lucru nu

reprezintă un motiv pentru încetarea raporturilor de afaceri cu furnizorii din acest stat.

Reclamații: Furnizorii pot contribui la punerea în aplicare a unui mecanism eficient pentru reclamații, de exemplu, informându-și angajații cu privire la acest mecanism și promovând protecția celor care denunță neregulile în cadrul companiei lor.

Șanse pentru furnizori:

Echitate: Achizitorii trebuie să definească practicile de achiziții pentru reducerea riscurilor. Pentru furnizori, acest lucru reprezintă șansa de a negocia prețuri de achiziție, timpi și condiții de livrare adecvate, cu condiția ca acestea să contribuie la îmbunătățirea standardelor de muncă și sociale.

Reziliența: Documentarea internă continuă a proceselor de afaceri, a riscurilor privind sustenabilitatea, precum și a reglementărilor și a măsurilor de contracarare deja implementate oferă și furnizorilor informații importante cu privire la propriile riscuri din cadrul lanțului de aprovizionare.

Fidelizarea clienților: Dialogul îmbunătățit cu achizitorii poate întări credibilitatea și încrederea.

Susținere: În lege este amintită ca măsură de prevenție susținerea targetată, pe termen lung a furnizorilor și crearea de parteneriate de afaceri stabile -> Acest lucru reprezintă o oportunitate considerabilă pentru furnizorii de importanță strategică.

Competitivitate: Îmbunătățirea continuă a proceselor de producție sporește și poziția față de propriii clienți și pregătește compania pentru un viitor sigur.

Eficiență: Reducerea costurilor, de ex. printr-un management îmbunătățit al apelurilor uzate și al substanțelor chimice. Creșterea producției ca urmare a unor angajați sănătoși/mulțumiți. (vezi și ILO / International Labour Organization Better Work Programme).

Provocări pentru furnizori:

În funcție de numărul de parteneri contractuali care intră sub incidența LkSG, furnizorii se pot confrunta cu **sarcini suplimentare** (de ex. achiziționarea și transmiterea mai departe a informațiilor, identificarea riscurilor proprii, modificarea practicilor și proceselor existente). Noile clauze contractuale ar trebui verificate din punct de vedere juridic.

În ciuda susținerii oferite de achizitori, pentru furnizori pot apărea costuri suplimentare.

Transparența și transmiterea de informații sunt uneori dificil de realizat în propriul lanț de aprovizionare.

Sfaturi practice:

Furnizorii ar trebui să se familiarizeze cu **criteriile de sustenabilitate** ale achizitorilor și să întrebe direct care sunt cerințele concrete care rezultă din acestea.

Este un avantaj dacă se familiarizează cu noul **Cod de Conduită** al achizitorilor și își analizează declarația pe proprie răspundere pentru a verifica dacă sunt îndeplinite criteriile de sustenabilitate.

Sunt recomandate și cursuri de formare precum și numirea unui **împuțernicit pentru sustenabilitate**, care să fie persoană de contact pentru clienți.

Cursurile de formare pentru angajați și personalul din funcții de conducere în vederea respectării noilor Coduri de Conduită și standarde nu ar trebui să fie

organizate doar înainte de audit, ci imediat după introducerea sistemelor de management al sustenabilității.

Este recomandabilă și o **documentare continuă** cu privire la procesele de sustenabilitate pentru a putea reacționa la solicitări de informații din partea achizitorilor.

La nevoie, furnizorii ar trebui să solicite **ajutor** pentru punerea în aplicare a cerințelor, deoarece responsabilitatea trebuie împărțită în mod just între achizitori și furnizori.

Cursurile regulate de specializare garantează integrarea activă în activitatea de zi cu zi.

Furnizorii ar trebui să verifice ce **sisteme de management și certificări** sunt deja aplicate în domeniul protecției mediului, energiei, protecției muncii ori a sustenabilității și care ar putea fi utilizate (în completare) pe viitor.

Furnizorii ar trebui să cunoască **riscurile** din domeniul lor de afaceri, dar și din lanțul lor de aprovizionare -> informațiile pot fi apoi verificate împreună cu auditorii.

3. Susținere din Germania

Multe guverne oferă companiilor și organizațiilor lor civice susținere în cadrul unor **planuri naționale de acțiune**, pentru a-și îndeplini responsabilitatea cu privire la condiții mai bune de muncă și de mediu în sectorul economic.

Germania susține aceste eforturi prin intermediul Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR).

Germania se angajează însă și direct pentru respectarea obligațiilor de diligență din țările partenere. Există o multitudine de oferte de susținere care ajută companiile

să-și organizeze lanțul de aprovizionare mai sustenabil și să respecte obligațiile de diligență, cum ar fi:

- **Ambasadele Germaniei:** Acestea organizează Focal Points, care să furnizeze prime informații cu privire la cerințele legislative și să organizeze rețele de susținere la fața locului, pentru economia germană locală și pentru partenerii de afaceri ai acesteia.
- **Camerele de comerț și industrie din străinătate:** Camerele de comerț și industrie din străinătate oficiale (AHK), susținute de Guvernul federal, consiliază companiile din 93 de țări în toate chestiunile comerțului bilateral cu Germania, inclusiv cu privire la obligațiile de diligență ale companiilor. Integrate în AHK-uri sunt și cele mai multe dintre Business Scouts for Development (BS4D), 35 la număr în toată lumea, care oferă informații și traininguri pentru furnizori locali.
- **Helpdesk Economie & Drepturile omului:** Acesta are rolul unui punct de contact pentru companii, oferă consultanță inițială și recomandări pentru implementarea proceselor de diligență în cadrul companiilor germane, prezentări și evenimente precum și diverse instrumente online (în limba engleză), precum KMU Kompass, care sunt puse la dispoziție și companiilor din țări terțe.
- **Inițiativa Solidaritate Globală:** Acest program GIZ (Gesellschaft für internationale Zusammenarbeit - Agenția de Cooperare Internațională) susține companiile din țări partenere și companiile germane achizitoare în distribuirea justă și respectarea comună a responsabilității, de pildă prin stabilirea de clauze contractuale echitabile.
- **Asistență financiară:** ESG (Environmental and Social

Governance) First Fonds al KfW (Kreditanstalt für Wiederaufbau) investește în companiile mici și mijlocii din țările partenere. Furnizorii companiilor germane pot solicita o asistență financiară pentru îmbunătățirea managementului sustenabilității.

- **Parteneriate multi-actor (MAP):** Guvernul federal susține peste 60 de MAP sectoriale și transsectoriale pentru îmbunătățirea sustenabilității lanțurilor specifice de aprovizionare (de ex.: Bündnis für nachhaltige Textilien/Aliața pentru textilele sustenabile, Forum Nachhaltiger Kakao/Forumul Cacaoa Sustenabilă, dialoguri transectoriale cu industria de automobile etc.)
- Alte proiecte ale GIZ susțin dezvoltarea sustenabilă în sectoarele textil, materii prime agrare, materii prime minerale de ex.: FABRIC, PRO-PLANTEURS, MinSuS).

O prezentare mai detaliată a prevederilor legale și a măsurilor de sprijin se găsește pe portalul de informații al Guvernului federal în limbile germană și engleză, precum și pe pagina de internet a Oficiului federal pentru economie și controlul exporturilor (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle).

4. Tendințe internaționale

Cei care colaborează cu companii germane și respectă obligațiile de diligență în sensul principiilor directoare ale ONU și ale legii germane a lanțului de aprovizionare sunt mai bine pregătiți pentru viitoare tendințe internaționale.

Pe lângă diversele reglementări naționale (SUA, Franța, Olanda, Australia) se negociază și cu privire la o **Directivă UE pentru Lanțurile de Aprovizionare (Directive on Corporate Sustainability**

Due Diligence (CSDD). Proiectul prevede ca marile companii europene și companiile non-europene, prezente în măsură mare pe piața Uniunii Europene, să respecte obligațiile de diligență în privința drepturilor omului și a protecției mediului.

Directiva UE ar putea fi aprobată chiar în 2023. Asta înseamnă: în curând nu doar companiile mari germane, ci și cele europene vor trebui să îndeplinească obligațiile de diligență și să-și verifice relațiile cu furnizorii. Și la nivel internațional se discută cu privire la un cadru obligatoriu. Companiile exportatoare ar trebui să se pregătească din timp pentru îndeplinirea obligațiilor de diligență în conformitate cu principiile directoare ale ONU privind economia și drepturile omului.

De ce o lege privind obligația de diligență în lanțul de aprovizionare?

În luna iunie a anului 2011, Națiunile Unite au aprobat principiile directoare pentru economie și drepturile omului. Acestea au menirea de a împiedica sau reduce încălcări ale drepturilor omului de către companii. Astfel, comunitatea internațională a statelor stabilește că nu doar statul are obligația de a proteja drepturile omului, ci și toate companiile sunt răspunzătoare pentru respectarea acestora. Conform principiilor directoare ale ONU, companiile trebuie să îndeplinească așa-numite obligații de diligență. Germania a aprobat în 2021 Legea privind obligația de diligență în lanțul de aprovizionare (LkSG), pentru ca aceste standarde agreate la nivel internațional să devină obligatorii.